

VOLNÉ POKRAČOVANIE SÉRIE

FABLEHAVEN

DRAGONWATCH

HNEV KRÁĽA DRÁKOV

BRANDON MUIR

AUTOR BESTSELLEROV NEW YORK TIMES

DRAGONWATCH

HNEV KRÁĽA DRÁKOV

DRAGONWATCH

HNEV KRÁĽA DRÁKOV

BRANDON MULL

ILUSTRÁCIE
BRANDON DORMAN

 Fortuna
Junior

Original title: Brandon Mull: DRAGONWATCH – WRATH OF THE DRAGON KING

Copyright © 2018 by Brandon Mull

All rights reserved.

Cover art and interior illustrations © Brandon Dorman

Translation © Zuzana Trstenská, 2022

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2022

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Denisa Stareková

Prvé vydanie

Všetky práva vyhradené.

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorovej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami je úplne náhodná.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat', ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-573-0240-7

Pre moju rozkošnú Sadie

Obsah

PRVÁ KAPITOLA	Starí priatelia	1
DRUHÁ KAPITOLA	Pozvanie	8
TRETIA KAPITOLA	Podozrenia	20
ŠTVRTÁ KAPITOLA	Rozhodnutie	29
PIATA KAPITOLA	Lakomec	41
ŠESTA KAPITOLA	Hostina	56
SIEDMA KAPITOLA	Výzva	70
ÔSMA KAPITOLA	Vyhĺasenie	83
DEVIATA KAPITOLA	Smer domov	95
DESIATA KAPITOLA	Sud	106
JEDENÁSTA KAPITOLA	Na ceste	117
DVANÁSTA KAPITOLA	Uviaznutí	132
TRINÁSTA KAPITOLA	Prekážka na ceste	142
ŠTRNÁSTA KAPITOLA	V zajatí	158
PÄTNÁSTA KAPITOLA	Záchrancovia	173
ŠESTNÁSTA KAPITOLA	Zradca	183
SEDEMŇASTA KAPITOLA	Vo väzení	196
OSEMŇASTA KAPITOLA	Pichľavnica	208
DEVÄTNÁSTA KAPITOLA	Šťastné stretnutia	223
DVADSIATA KAPITOLA	Zmenšené šance	237
DVADSIATA PRVÁ KAPITOLA	Prípravy	249
DVADSIATA DRUHÁ KAPITOLA	Vnímový les	260

DVADSIATA TRETIA KAPITOLA	Počarovanosť	270
DVADSIATA ŠTVRTÁ KAPITOLA	Krídla	288
DVADSIATA PIATA KAPITOLA	Striebro a zlato	304
DVADSIATA ŠIESTA KAPITOLA	Súťaž	318
DVADSIATA SIEDMA KAPITOLA	Ticho	330
DVADSIATA ÔSMA KAPITOLA	Mince	344
DVADSIATA DEVIATA KAPITOLA	Nekonečná cesta	359
TRIDSIATA KAPITOLA	Zabudnutie	372
TRIDSIATA PRVÁ KAPITOLA	Totožnosť	386
TRIDSIATA DRUHÁ KAPITOLA	Tajokameň	401
TRIDSIATA TRETIA KAPITOLA	Unesený	411
TRIDSIATA ŠTVRTÁ KAPITOLA	Učeň	414
	Poďakovanie	419
	Otázky pre čitateľov	421
	O autorovi	424

Starí priatelia

Drak s červenou hrivou sa krútil na nádvorí a rozvlnené šupiny sa mu ligotali v slnečnom svetle. Lenivo švihal chvostom a pomaly sa posúval dopredu. Jeho dlhánske telo sa natiahlo a niekoľko párov nôh sa pohlo, aby leviu hlavu dostalo ešte bližšie k osamotenému chlapcovi. Drak zazíval a odhalil ostré zažltnuté tesáky okolo tučného jazyka.

„Čo sa deje?“ spýtal sa trochu posmešným tónom. „Horvor! Hýb sa!“

Obrovské nozdry sa priblížili k chlapcovej tvári a rozšírili sa. Oňuchal ho. Jeho papuľa bola pravdepodobne dosť veľká na to, aby chlapca zlupla ako malinu. Alebo aspoň odhryzla hornú polovicu jeho tela.

Set sa silou vôle snažil odtiahnuť. Zodvihnúť ruku. Zamrmlať odpoveď.

Jeho telo však odmietlo spolupracovať. Nedokázal pohnúť ani prstom. Nedokázal odvrátiť pohľad. Strach z draka ho úplne paralyzoval.

„Nič?“ spýtal sa ho drak. „Nie si v skutočnom nebezpečenstve.“

Viem, chcel mu odpovedať Seth. *Si môj asistent.* Marat bol zvyčajne v ľudskej podobe, ale dnes urobil výnimku. Seth ho totiž poprosil, aby mu dovolil odskúšať si na ňom svoju schopnosť odolávať dračiemu strachu. Ak to zvládla jeho sestra Kendra, aj on musel nájsť nejaký spôsob, ako sa s ním vyrovnáť!

„No tak, Seth,“ ozval sa hlások z jeho vrecka. Calvin, šampión nipsiov, sa dokázal ovládať v prítomnosti draka, hoci mal len niekoľko centimetrov. „Skús sa usmiať. Pamätám sa, že keď som bol malý, môj otec sa úsmevom vysekal z akejkolvek šlamastiky.“

Seth počul Calvina, ale nevedel otočiť hlavou, aby sa naňho pozrel. Seth dokázal dýchať. Cítil, ako mu bije srdce. No jeho ústa odmietali sformovať slová. Jeho svaly sa ani nepohli, ani len natoľko, aby mu pery natiahli do úsmevu. Keď držal Kendru za ruku, bol krotiteľ drakov. Lenže teraz bol nemý a nehybný. Nebolo to spravodlivé. Jeho sestra si zachovala chladnú hlavu, keď sa s drakom rozprávala osamote – dokonca v prítomnosti dračieho kráľa Celebranta.

Najponížujúcejšie však bolo, že toto stretnutie si dopredu dohodli! Seth vedel, že tento drak je jeho priateľ a nechce mu ublížiť. Prečo jeho rozum nedokázal premôcť jeho inštinkty? Bol naozaj taký slabý?

Dlhé dračie telo sa zrazu scvrklo na malého muža s ázijskými črtami v nádhernom hodvábnom rúchu. Strach sa v okamihu vyparil a Seth sa znova mohol pohnúť.

„Nebál som sa,“ vyhlásil.

„Len málokto dokáže odolať hrôze z drakov,“ uistil ho Marat.

„Jasné, zamrzol som,“ priznal Seth, „ale nebál som sa.“

„Tvoja myseľ nebola spútaná?“ opýtal sa Marat. „To nie je zlé, no aj tak som ťa mohol kedykoľvek zabiť.“

„Žeby som len nebol dosť zúfalý?“ zaujímal sa Seth.

„Draky väčšinou znehybnených ľudí zožerú,“ pripomenul mu Marat. „Všetci sú vtedy paralyzovaní a ver mi, do jedného sú maximálne zúfali.“

„Čo pomohlo Kendre?“ uvažoval Seth.

„Je sestra víl,“ odvetil Marat. „Našla spôsob, ako využiť svoju moc. Ako zaklínač tieňov na to možno časom prídeš aj ty.“

„Máš nejaké tipy?“ vyzvedal Seth. „Musím to zvládnuť. Draky sú zúrivejšie než kedykoľvek predtým a sú našťavané najmä na mňa, lebo som im vyfúkol žezlo.“

„Nie som zaklínač tieňov,“ Marat pokrčil plecami. „A necítim dračí strach. Potrebuješ iného učiteľa. Opýtal si sa svojej sestry?“

„Ani nápad!“ zhrozil sa Seth. „Jej moc je iná ako moja. Čo by ma naučila? Ako sa skamarátiť s vílami?“

„Kendra by ťa mohla naučiť veľmi veľa,“ odpovedal Marat. „Možno sa tomu tak vzpieraš, lebo je to tvoja sestra?“

„Samozrejme, že hej!“ zvolal Seth. „Kto chce, aby ho niečo učila jeho sestra?“

„Moja sestra mi pomohla naučiť sa počítať,“ pipol Calvin z jeho vrecka.

„Je tam toho!“ schladil ho Seth. „To je len matika. Kendra sa vie rozprávať s drakmi, aj keď je sama! Ja to neviem.“

„Možno by ti vedel poradiť tvoj nipsie,“ poznamenal Marat.

„Bojím sa, že v tomto ti veľmi nepomôžem,“ namietol Calvin. „Neviem, či by ti pomohlo zadržať dych alebo zaťať päste. Moja jediná rada je nebať sa.“

„Nebojíš sa drakov?“ začudoval sa Seth

„Nie natoľko, aby som zamrzol,“ odvetil nipsie. „Nedokážem vysvetliť ako ani prečo, ale v podstate sa ničoho nebojím.“

„Naozaj?“ Seth tomu nemohol uveriť.

„Viem, že by ma draky mohli zabiť,“ objasnil mu Calvin. „Nechcem umrieť ani sa nechcem nechať dokaličiť. Nebezpečenstvo zostrí moje zmysly, no nevyvoláva vo mne strach.“

„Marat, chcem to skúsiť ešte raz!“ vyhlásil Seth. „Priprav sa na zostrené zmysly.“

„Mohli by ste si urobiť na chvíľu prestávku v tréningu?“ ozval sa spoza Setha čísi hlas.

Otočil sa a zbadal, že z dverí na nádvorie vychádza Agad. Čarodejník mal na sebe cestovný odev a plášť. Nasledovali ho Newel, Doren a Tanu.

Ich príchod Setha tak vykoľajil, že nevedel, na koho sa má pozrieť najprv. Tanua nevidel už veľmi dlho, a tak jeho pohľad padol práve naňho. Samojský majster elixírov mal na chrbte obrovský ruksak a na opasku sa mu hompáľalo niekoľko vrecúšok. Stále bol veľký a mohutný, ale Sethovi sa zdalo, že od ich posledného stretnutia trochu schudol.

„Tanu!“ zvolal. „Schudli ste?“

„Nie naschvál,“ odpovedal s bolestivým úsmevom. „Plával som v nebezpečných vodách. Situácia tam vonku je šialená. A myslím si, že po toľkých spoločných dobrodružstvách mi môžeš tykať.“

Seth sa nadšene usmial.

„Aj my sme tu,“ pripomenul sa Newel a zamával mu.

„A stravujeme sa dobre,“ dodal Doren a potľapkal sa po bruchu.

Seth sa so satyrmi stretol len pred niekoľkými dňami, keď prešiel do Čarolesa cez teleportačný sud. „Čo tu robíte?“

„Bez teba je to tam nudné,“ odvetil Newel.

„Sme radi v centre diania,“ doplnil ho Doren.

„Odkedy?“ zatiahol Seth neveriacky. „Vy dvaja vždy vezmete nohy na plecía.“

Newel prižmúril jedno oko. „Sme radi v blízkosti diania. To však neznamená, že sa doň chceme zapojiť.“

„Alebo v ňom umrieť,“ poznamenal Doren.

„Zo správnej vzdialenosti môže byť život ako televízor,“ pokračoval Newel.

„Priviesť satyrov bol môj nápad,“ prerušil ich Agad. „Seth, napadlo mi, že by si v týchto nepokojných časoch ocenil ich spoločnosť.“

„Povedal si nám, že sú tu tony jedla,“ obviňujúco zazrel Doren na čarodejníka.

„Sľúbil som vám len sklady pod pevnosťou,“ zašomral Agad.

„Pamätáš si náš výlet za Spievajúcimi sestrami?“ spýtal sa Newel Setha. „Predstavil si nám fastfood! A samoobsluhy! Víťame každú príležitosť opustiť rezerváciu.“

„Najmä ak nás čaká dobré jedlo,“ prisvedčil Doren. „A spoločnosť.“

„Máš nejaké novinky o Brackenovi?“ opýtal sa Seth.

Agad si vymenil pohľad s Tanuom. „Nenesiem dobré správy,“ vzdychol si čarodejník. „Zajali ho. Zistili sme, kde ho väznili, ale kým sme sa tam dostali, bol preč. Netušíme, kto ho uniesol.“

Setha neuveriteľne hnevalo, že sa Bracken stratil. Vedel, ako táto správa zdrví jeho sestru. „Myslíš si, že je nažive?“ hlesol.

„Predpokladám, že áno,“ odvetil Agad. „Potvrdí nám to rýchla prehliadka rohu, ktorý nechal Kendre.“

Seth podišiel k Tanuovi. „Pomáhal si ho nájsť?“

„Pomohol som nájsť prázdnu celu,“ odpovedal Tanu. „Skúsili sme to. Letiace útesy sa stali revírom besniacich drakov. Mali sme šťastie, že sme sa odtiaľ dostali celí.“

„To znie ako dobrodružstvo, ktoré je lepšie sledovať z diaľky,“ konštatoval Doren.

„Aj tak sa to dá povedať,“ prisvedčil Tanu. „Svet sa obrátil hore nohami. Počul som, že i tu vypukli nepokoje.“

„Draky testovali našu obranu,“ prisvedčil Seth. „Chvíľu to vyzeralo zle. S Kendrou sme získali žezlo, ktoré posilnilo obranné štíty okolo pevnosti.“

„A popritom ste si z Celebranta urobili ešte väčšieho nepriateľa,“ dodal Marat.

„Nepriateľstvu kráľa drakov sa nedalo vyhnúť,“ podoťkol Agad. „Stojíme zoči-voči celosvetovej rebelii.“

„Počkať, počkať,“ ozval sa Newel. „Povedal si nám, že sú tu nepokoje, nie že ide o celosvetový prevrat.“

„Tu sú nepokoje,“ prisvedčil Agad. „No schyluje sa k celosvetovej rebélii. Robíme, čo môžeme, aby sme tomu zabránili. K povstaniu drakov ešte nedošlo.“

„A to viete podľa toho, že ešte nie sme všetci mŕtvi,“ zažartoval Tanu.

„Čierna studňa je však bezpečná,“ uistoval sa Doren. „Aj zásoby jedla.“

„Tie sú poriadne zamknuté,“ prikývol Agad.

Zaznelo dlhé hlboké zatrúbenie. Dutý zvuk bol čoraz hlbší, až nakoniec zanikol v tichu.

„Čo to bolo?“ spýtal sa Doren.

„Hrdoroh,“ odpovedal mu Marat a pohľad uprel na oblohu. „Blíži sa neočakávaný drak.“

„Zdá sa mi, že som si v Čarolese zabudol šál,“ zamrmlal Newel a cúvol k dverám. „Veľmi dôležitý šál. Pásikavý.“

„Pomôžem ti ho pohľadať,“ ponúkol sa Doren.

„Drak nám nemôže ublížiť,“ upokojoval ich Agad. „Povedal som vám, že pevnosť je chránená.“

„Ktorý drak?“ zaujímalo Seta.

„To hneď zistíme,“ zamrmlal Marat.

Pozvanie

Ked' zaznel hrdoroh, Kendra sedela s prekríženými nohami na vonkajšej hradbe pevnosti, chrbtom sa opierala o strielne a dívala sa na polkruh deviatich víl. Všetky okrem jednej mali krídla ako vážky. Tá posledná bola najmohutnejšia a mávala chrobačimi krídelkami. Už na prvý pohľad vyzerali odolnejšie než víly v Čarolese. Boli síce štíhle a krásne, ale zároveň boli svalnatejšie a bojovnejšie.

Väčšina víl pri zatrúbení uletela, ich krídla sa premenili na šmuhy. Ostatné sa postavili, pripravené vzlietnuť. Kendra takisto vstala a pozrela sa na žiariaceho draka, menšieho ako ostatné, ktorý smeroval k Bidlu, k veži na okraji pevnosti, ktorá bola vyhradená na rozhovory s drakmi.

„To je len Raxtus,“ zaštebotala jedna z víl.

„V poslednom čase sa správa čudne,“ poznamenala druhá.

„Skoro ako drak,“ zachichotala sa tretia. Ostatné víly sa rozosmiali.

„Mala by som ísť,“ povedala Kendra. „Isto sa prišiel porozprávať.“

„Myslela som si, že aj my sa rozprávame,“ postážovala sa jedna z víl.

„Mohlo by ísť o niečo vážne,“ chlácholila ju Kendra. „Ďakujem, že ste prišli. Stretneme sa zajtra. Dostali ste úlohy. Povedzte to aj ostatným vílam. Chcem vedieť o všetkom podozrivom, čo draky spravia.“

Kendra sa otočila a rozbehla sa k Bidlu. Začula, ako si víly za jej chrptom šomrú, že ich sekíruje, ale radšej to ignorovala. Nebolo ľahké zvládať ich, no mohli sa po Wyrmooste pohybovať pomerne slobodne a navyše boli dosť malé, aby boli pre draky takmer neviditeľné. Keďže Kendra bola sestra víl, museli ju poslúchať, a tak jej mohli poslúžiť ako výborné špiónky.

Situácia s drakmi dosiahla kritický bod. Kendra sa otvorene postavila proti Celebrantovi a bolo len otázkou času, kedy jej kráľ drakov vráti úder. Nebolo možné predpovedať, kde a ako sa draky pomstia, ale Kendra mala podozrenie, že keď to príde, mohlo by to mať katastrofálne následky. Naozaj nezáležalo na tom, či na ňu budú víly frflať, ak jej pomôžu dozerať na draky.

Alcetaurus Henrick, wyrmoostsky hájnik, pricválal po hradbe ku Kendre. Mal chlpaté telo losa, no tam, kde by mal los krk, bol trup muža so širokými plecami, silnými

rukami a s vážnou tvárou. Kendra začala Henrickovi dôverovať, keď jej a Sethovi pomohol získať žezlo a vrátiť sa do Pevnosti Čierna studňa.

Henrick sa predklonil, zdvihol Kendru a vysadil si ju na chrbát. „Toto je ten drak, ktorého poznáš?“ opýtal sa.

„Áno, to je Raxtus,“ prisvedčila. Inokedy by bola nadšená, že vidí svojho starého priateľa, ale pri ich poslednom rozhovore zistila, že v otázke dračej vzbury súhlasí so svojím otcom Celebrantom. „Chcela by som vedieť, čo sa nám chystá povedať.“

Keď sa Henrick hnal po hradbe, vzduch okolo Kendry priam svišťal. Kopytá mu zaklopkali, keď zastal na Bidle práve včas, aby videli Raxtusa pristávať. Celebrant prednedávnom zničil pôvodné Bidlo, ale Seth použil vreckovú vežu, ktorú dostal od obra Thronisa, aby ho nahradil. Kendra sklzla z alcetaurovho chrbta.

Raxtus pristál ladne a potichu ako vánok. Kendra veľmi dobre vedela, že je skvelý letec. Na draka bol síce malý, jeho telo sa veľkosťou vyrovnalo urastenému koňovi, ale vďaka krídlam, krku a chvostu sa zdal väčší. Jeho ligotavé brnenie striebrostobielych šupín sa jagalo ako dúha a naznačovalo jeho nezvyčajný pôvod – Raxtusovi pri vyliahnutí pomohli víly.

„Ahoj, Kendra,“ pozdravil ju bez zvyčajného nadšenia. Znel ako skupinka tínedžerov hovoriacich jednohlasne. „Mohol by ten losí chlapík odísť? Môžem hovoriť o niečo úprimnejšie, keď budeme sami.“

„Mohol by to byť úskok,“ varoval Kendru Henrick a ruku položil na svoj luk.

„Risknem to,“ rozhodla sa Kendra. „Dopraješ nám trochu súkromia? A ako by mu mohol ublížiť šíp? Nemyslím si, že jestvuje drak s tvrdšími šupinami ako Raxtus.“

Henrick si nespokojne odfrkol a odklusal preč.

Raxtus sklonil hlavu ku Kendre, jeho telo sa lesklo žiariivejšie než chróm. „Ďakujem za kompliment. Viem však, že môj otec má tvrdšie šupiny, a predpokladám, že aj niekoľko ďalších...“

„Prestaň byť taký skromný,“ prerušila ho Kendra.

„Máš sa dobre?“ opýtal sa Raxtus.

„Nemám nijaké zranenia,“ odpovedala Kendra. „Draky po celom svete sa búria. Bracken sa stratil, keď padli Letiace útesy.“ Pri spomienke na Brackena zaťala päsť, potláčala slzy a usilovala sa prehltnúť guču, ktorá sa jej náhle urobila v hrdle.

„To ma mrzí,“ povedal Raxtus. „Snažil som sa ťa varovať.“

„Pamätám sa,“ šepala.

„Stále by si mohla ujsť,“ pripomenul jej. „Ešte sa to iba začína. A bude sa to zhoršovať.“

„To znamená, že to niekto musí zastaviť,“ vyhlásila Kendra. „To je teraz moja práca. Som správkyňa Wyrmoostu.“

„Nájdí za seba náhradu,“ navrhol Raxtus.

Kendra si vzdychla. „Myslíš si, že by za správcov ustanovili deti, keby mali nejakú náhradu?“

„To, čo robia, je zločin,“ zašomral. „Ľudia nikdy nemali viesť tieto obrovské svätyne. A už vonkoncom nie mladí ľudia. Neexistujú zákony na ochranu ľudských detí.“

„Pravdepodobne jestvujú,“ priznala Kendra. „No ľudia v núdzových situáciách robia, čo je nevyhnutné. Nemôžeme